

Virtutea Ascultării

De ce este necesar să predăm ascultarea?

Ascultarea și iar ascultarea, înțelegerea, învățarea și descoperirea „eului”, descoperirea „celuilalt” și descoperirea împrejurărilor, toate acestea pot fi ingredientele prin care să obținem buna comunicare în care nici „eul” și nici „ceilalți” nu sunt lăsați deoparte.

Dar atunci...

De ce nu reacționează copiii noștri de prima oară atunci când îi întrebăm ceva?

De ce trebuie întotdeauna să le repetăm același lucru?

De ce avem impresia că ceea ce le spunem le intră pe o ureche și le iese pe cealaltă?

De ce sunt literalmente detașați încă de la începutul comunicării?

De ce răspund înainte să termine de ascultat mesajul?

Astfel de întrebări par a fi paradoxale într-o lume în care comunicarea are loc la cea mai mare viteză.

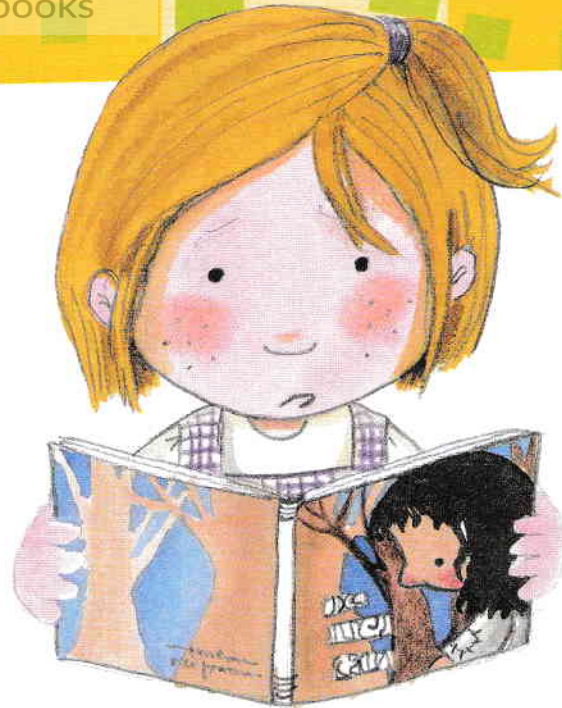
Poate că acest lucru se datorează faptului că trăim într-o societate cufundată în atât

de mulți stimuli auditivi externi, încât ne-am pierdut capacitatea de a asculta cuvintele, iar acest lucru îi pune în dificultate pe copiii noștri. Poate că se întâmplă deoarece cuvintele și-au pierdut însemnătatea și dialogul are loc într-o lume în care se comunică la distanțe incredibile de mari, din fața unui ecran. Astfel, ar trebui să ne oprim și să predăm ascultarea, să transmitem, ca învățători, valoarea cuvintelor, a cuvintelor simple, aprecierea, înțelegerea, să cerem și să oferim... cuvinte care, în cele din urmă, să stimuleze nevoia de a conecta „eul” cu „celălalt” și cu împrejurările sale.

Ascultarea și iar ascultarea, înțelegerea, învățarea și descoperirea...

LBRIS

We know
books

LBRIS

We know
books

Text: Aleix Cabrera - Vinyet Montaner

Ilustrații: Rosa M. Curto

Traducere din limba engleză: Albert Toma

Virtutea

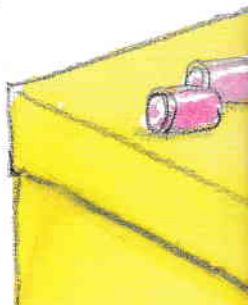

Străduinței

De ce este necesar să îi învățăm pe cei mici ce înseamnă străduința?

Când le vorbesc elevilor mei despre nevoia de a se strădui, citesc pe fețele lor că subiectul în cauză nu-i mulțumește și nici nu-i interesează, dar când vorbesc despre subiecte care implică participare, entuziasm, proiecte și obiective, recâștig atenția audienței mele numaidecât, ba, mai mult, obțin și multă implicare activă din partea lor. Acest lucru m-a făcut să mă gândesc mai bine la subiectul în cauză. Greșim, oare, dacă ne străduim să vorbim despre pierderea culturii străduinței și dificultatea de a o obține din nou? Prin dorința noastră arzătoare de a-i învăța pe alții despre această virtute, pierdem cumva mijloacele prin care o transmitem? Oferim cumva o viziune prea negativă a realității alături de o doză mare de pesimism, în loc de entuziasm și speranță? De ce nu considerăm adolescenții străduința drept un mijloc de a obține rezultate? De ce justifică pierderea entuziasmului cu sintagma „nu merită”...? Este adevărat că lumea în care trăim este dură și că acest lucru ne pune față-n față cu un viitor incert. Este adevărat că dificultățile pe care le întâmpinăm de multe ori ne blochează. Este adevărat că trăim într-o lume care se află mereu într-o schimbare rapidă, în care succesul este rodul interesului mai mult decât al străduinței. Dar este, de asemenea, adevărat că a venit timpul ca noi, profesorii, să schimbăm momentul prezent, de care se leagă viitorul, și să-l transformăm în proiecte și obiective care necesită entuziasm, participare și colaborare. Pe scurt, ar trebui să ne străduim să îi învățăm pe cei din urmă ce înseamnă efortul care duce la schimbări, progrese și care creează viitorul.

LBRRIS

We know
books

LBRIS

We know
books

Text: Aleix Cabrera - Vinyet Montaner

Ilustrații: Rosa M. Curto

Traducere din limba engleză: Albert Toma

Virtutea

Chibzuinței

De ce este necesar să îi învățăm pe cei mici să fie chibzuiți?

- Pentru că chibzuința înseamnă atenție, precauție, cumpătare și cugetare.
- Pentru că este una dintre cele patru virtuți, care încă din Grecia Antică era considerată a fi unul dintre cei patru stâlpi de bază prin care se obține fericirea.
- Pentru că lumea este afectată de consecințele lipsei chibzuinței: dezastre ecologice, sociale și economice.
- Pentru că este necesar să le oferim de la vârste fragede, strategii care îi determină să gândească despre cum pot să-și schimbe viața pentru a o îmbunătăți.

- Pentru că îi ajută să înțeleagă și să fie conștienți de „eu” și „celălalt” și de mediul înconjurător.
- Pentru că le arată calea care trebuie urmată pentru a analiza, a ajunge la concluzii și, în același timp, a prevedea consecințele.
- Pentru că le oferă aptitudini care le permit să reducă semnificativ orice risc și chiar să îl elimine.
- Pentru că îi încurajează să se adapteze schimbărilor din societatea noastră.
- Pentru că este piatra de temelie a inteligenței și, în același timp, stă la baza maturizării.

LBRIS

We know
books

LBRIS

We know
books

Text: Aleix Cabrera - Vinyet Montaner

Ilustrații: Rosa M. Curto

Traducere din limba engleză: Albert Toma

Virtutea Răbdării

De ce este necesar să îi învățăm pe cei mici să aibă răbdare?

Nu încape îndoială că, pentru a-i învăța pe cei mici să aibă răbdare, este nevoie de multă răbdare. Lipsa acesteia ne va face să ratăm în viață nenumărate ocazii care necesită să avem răbdare. În ziua de azi învățatul este de scurtă durată. Predarea la clasă, în vederea pregătirii elevilor pentru ziua de mâine, este un obiectiv al fiecărui profesor și necesită mult timp.

Predarea și timpul constituie două elemente inseparabile, așa cum viața de agricultor nu poate fi imaginată fără trecerea inevitabilă a orelor, a lunilor și a anilor...

Însămânțând, recoltând,
fertilizând și așteptând – (mai ales
așteptând) – culegem roadele.

lubind, transmițând,
modelând, sperând și mai ales
așteptând educăm oameni
responsabili, respectuoși și
devotați.

Deci răbdarea este
capacitatea de a aștepta
și a înțelege că orice lucru
necesită timp și că trebuie
să învățăm să recunoaștem
și să respectăm acest lucru.

Este adevărat că noțiunea
de timp pentru copii diferă complet de
cea a adulților, dar nu înseamnă că îi scutește
de situații care, pentru binele lor, necesită
practicarea acestei virtuți.

Astfel, este necesar să îi învățăm să fie
răbdători încă de la o vârstă fragedă:

- pentru că răbdarea este esențială
pentru dezvoltarea voinței, străduinței și
perseverenței;

- pentru că o persoană răbdătoare
crește cu stăpânire de sine emoțională și
stăpânește „eul” personal;

- pentru că o persoană răbdătoare se
dedică realizării obiectivelor;

- pentru că o persoană răbdătoare este
capabilă să analizeze de la distanță ce este
mai bun în fiecare om și ce este mai bine în
fiecare situație;

- pentru că o persoană răbdătoare este
capabilă să se bucure intens de rezultatele
așteptării;

- pentru că o persoană răbdătoare este
capabilă să fie fericită „pierzându-și” timpul
alături de celălalt;

- pentru că o persoană răbdătoare este
capabilă să fie fericită „pierzându-și” timpul
admirând frumusețea naturii.